

12 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2023

† Κυριακή ΙΖ' Λουκᾶ (τοῦ Ἀσώτου).

Μελετίου Ἀντιοχείας (†381). Ἀντωνίου (Β') Κωνσταντινουπόλεως (†901), Χριστου νεομάρτυρος τοῦ κηπουροῦ (†1748).

ᾠχος β'. Ἑωθινὸν β'.

* * * * *

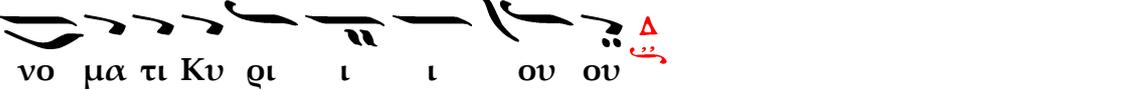
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

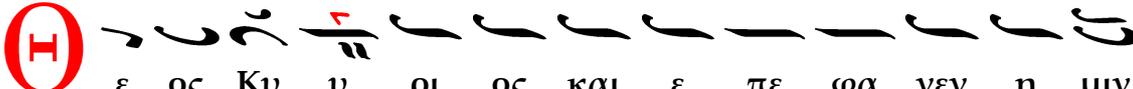
ᾠχος Δι

Η ε ο ο ο ο ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα
 νεν η μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο
 νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

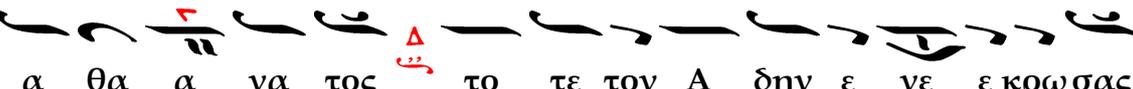
Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Η ε ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν
 ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα
 τι Κυ ρι ι ι ου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ο τε κα τη ηλ θες προς τον θα να τον η ζω η η
 α θα α να τος το τε τον Α δην ε νε εκρωσας

τη α στρα πη της Θε ο τητος ^ϐ ο τε δε και τους
 τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α νε ε στη
 σας ^Δ πα σαι αι δυ να μεις των ε που ρα νι ων ε
 κραυ γα ζον ^ϐ Ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων
 δο ο ο ξα σοι ^Δ

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Π αν τα υ περ εν νοι αν παν τα υ περ εν δο ξα
 τα σα Θε ο το κε μυ στη ρι α ^ϐ τη α γνει α εσφρα
 γι σμε ε νη και παρ θε νι α φυλατ το με ε νη ^Δ
 Μητηρ ε γνω σθης α ψευ δης Θε ον τε κου σα α λη
 θι νον ^ϐ αυ τον ι κε τευ ε σω θη ναι τας ψυ χας η
 μω ω ων ^Δ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος ^ϐ Δι - ϐ

Ο ευ σχη η μων Ι ω σηφ α πο του ξυ λου
 κα θε λων το α χραν τον σου Σω ω ω ω ω ω μα ^ϐ σιν

δο νι κά θα ρα ει λησας και α ρω ω μα σιν εν
μνη μα τι και νω κη δευ σας α πε θε το αλ λα τρι η
με ρος α νεστης Κυ υ ρι ε πα ρε χων τω κο σμω το
με γα ε ε ε λε ος Δ
Δόξα.

Ταις μυ ρο φο ο ροις Γυ ναι ξι πα ρα το μνη
μα ε πι στας ο Αγ γε λος ε βο ο ο ο ο ο α ε
τα μυ ρα τοις θνη τοις υ παρ χει αρ μο ο δι α Δ
Χρι στος δε δι α φθο ρας ε δει χθη αλ λο τρι ος ε αλ λα
κραυ γα σα τε α νε στη ο Κυ υ ρι ος πα ρε χων
τω κο σμω το με γα ε ε ε λε ος Δ
Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Υπερ δε δο ξα σμε ε νη υ παρ χεις Θε ο
το κε Πα ρθε νε υ μνου μεν σε ε δι α γαρ του Σταυ ρου
του Υι ου σου κα τε βλη θη ο Α δης και ο θα να
τος τε θνη κε ε νε κρω θεν τες α νε ε στη μεν και ζω
ης η ξι ω θη μεν ε τον πα ρα δει σον ε λα βο μεν

την ἀρχαίαν ἀπολαυσίν δι' οὐχαριστοῦντες
δοξολογοῦμένως κραταίον Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡ-
μῶν καὶ μόνον πολυεεελεόν

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Δι-θ.

Τὸν λίθον τοῦ μνημάτων σφραγίσθηναι μηκωλύ-
υ υ υ υ υ σας τὴν πετρὰν τῆς πίστεως ἀ-
ναστάσπαρσχές πασι Κυριέδοοοξα σοι
Δόξα.

Τῶν μαθητῶν σου ὁ χορὸς σὺν Μυροφο-
ροῖς γυναιξίν ἀγαλλεται σὺμφωωωωωωως
κοινην γὰρ ἐορτὴν συναυτοῖς ἐορτάζομεν
εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τῆς σῆς ἀναστάσεως καὶ δι-
αυτῶν φιλανθρωπε Κυριέτω λαῶ σου παρασχου-
τομέγαεεελεός

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Υπερβυλογήμεενη ὑπαρχεῖς Θεο-
τοκε Παρθενε ὑμνήμενε διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σου

σαρκω θε εν τος ο Α της ηχ μα λω τι σται ο Α
δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω ται
η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε θα να α
τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι ο α νυ
μνην τες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χριστος ο Θε ος η μων
ο ου τως ευ δο κη σας δο ο ο ξα σοι

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος π̄ϛ Κε ρ

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Των Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη
ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεν τα τθ θα να α
τθ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν
ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ α δθ
παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Τι τα μυστρα συμπαθως τοις δακρυσι ^{ν'}₂₂ ωμαθη
τραι κιννα τε ^u₉ οαζραπτων εν τω ταφω Α
γγελος προσηγγετο ταις μυροφοροις ^u₉ ι δε τε υ
μεις τον τααφον και ησητε ^u₉ οσωτηρ γαρ ε
ξα νεεστη τμνη μαατος

Ευλογητος ει Κυριε διδαξον με τα δι
καιωματα σου ^u₉

Λι ανθρωπι μυροφοριε δραμον προς το μνη
μασθη νολογσαι ^u₉ αλλεπεστη προς αυτας ο
Αγγελος και ειειπεθη νσ ο καιρος πεπαυται
μη κλαιε τε ^u₉ την αναστασιν δε Αποστολοις ειει
παατε ^u₉

Ευλογητος ει Κυριε διδαξον με τα δι
καιωματα σου ^u₉

Μυροφοροι γυναικες με τα μύρω
ελθσαι προς το μνημα σου Σωτηρ ^u₉ εν ηχσ εν

το Α γγε ε λθ προσ αυ τα ασφθε γγο με ε νθ τι με
τα νε κρων τον ζωων τα λο γι ζεσθε^{u q} ως Θε ος
γαρ ε ξα νε ε στη τδ μνη η μα α τος^{u q}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω^{v' z} και Α γι ω Πνευ μα
τι^{u q}

Π ρο σκυ νθ δ μεν Πα τε ε ρα και τον τδ δ τδ
Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα^{u q} την α γι ι
αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις
Σε ρα φειμ κρα ζον τες το Α α γι ος Α γι ος^{u q} Α
γι ος ει Κυ ρι ι ε^{u q}

Κ αι νυ υν και α ει και εις τδς αι ω νας των
αι ω νων α μην^{u q}

Ζ ω ο δο ο την τε κθ δ σα ε λυ τρω ω σω Παρ
θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας^{u q} χαρ μο νη ην δε
τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα
ζω ης^{v' z} ι θυ νε προς ταυ την δε^{u q} ο εκ σθ σαρκω θεις

Θε ος και αν θρω ω πος ^{u q}

A λλη λϑ ï α A λλη λϑ ï α ^{v' 22} A λλη λϑ

ï α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^{u q (δισ)}

Τὸ τρίτον

A λλη λϑ ï α A λλη λϑ ï α ^{v' 22} A λλη

λϑ ϑ ï ï α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος ^{χ u q}

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ἠυλόγηταί Σου...

* * *

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος β΄.

Μετὰ τὸ πάθος, πορευθεῖσαι ἐν τῷ μνήματι, πρὸς τὸ μυρίσαι, τὸ σῶμά σου αἱ γυναῖκες, Χριστὲ ὁ Θεός, εἶδον Ἀγγέλους ἐν τῷ τάφῳ καὶ ἐξέστησαν· φωνῆς γὰρ ἤκουον ἐξ αὐτῶν, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος Βου

Ἀντίφωνον Α

E ν τω ου ρα νω τα ομ μα τα εκ πε εμ πω μου

της καρδι ασ προς σε Σω τηρ σω στον με ση ε πι λαμ ψει ^ε

E λε η σον η μας τους πται ον τας σοι πολ λα

καθ ε κα στην ω ραν ω Χρι στε με ^ε και δος προ τε λους

τρο πους του με τα νο ει ει ν σοι ^ε

Χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην **ε**

Α γι ω Πνευ μα τι το βα σι λευ ειν πε λει το
α γι α ζειν το κι νειν την κτι σιν **ε** Θε ο ος γαρ
ε στιν ο μο ου σι ος Πα τρι και λο γω **ε**

Ἀντίφωνον Β'

Ε ι μη ο τι Κυ ρι ος ην εν η μιν τις
ι κα νο ος σω ος φυ λαχθηναι **ε** εκ του εχ θρου α
μα και αν θρω πο κτο ο ν **ε**

Τ οις ο δου σιν αυ των μη πα ρα δω ως Σω τερ
τον σον δου λον **ε** λε ε ον τος τρο πον κατ ε μου κι
ν **ε** εν ται και γαρ οι εχ θροι οι μ **ε**

Χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην **ε**

A γι ω Πνευ μα τι ζω αρ χι ι α και γε ε
ρα ας παν τα γαρ τα κτι στα ως Θε ος ων δυ να μοι συν
τη ρει εν Πατρι ι δι Υι ου ου δε
Ἀντίφωνον Γ

O ι πε ποι θε τες ε πι Κυ ρι ον ε οι
κα σιν ο ρει τω α γι ω οι ου δα μω σα λευ ον ται
προσβολαι αις του Βε λι ι αρ

E ν α νο μι αις χει ρας αυ των μη εκ τει
να τω σαν οι θει ως ζωντες ου γαρ ε α Χρι στος τη
ρα βδω τον κληρον αυ του

Χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην

A γι ω Πνευ μα τι προ σπη γα α ζει πα σα
σο φι α εν θεν χα ρις Α α πο στο λοις και τοις α θλοις κα τα
στε ε φον ται Μα ρ τυ ρες και προ φη η ται ο ρω σι

Τὸ Προκείμενον.

Χ **Ε** ξε γερθη τι Κυριε ο Θεος μου
εν προσταγμα τι ω ε νε τει λω και συ να γω γη
λαων κυ κλω σει σε **ε**

Στίχος α'. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με καὶ ρῦσαί με.

Χ **Ε** ξε γερθη τι Κυριε ο Θεος μου
εν προσταγμα τι ω ε νε τει λω και συ να γω γη
λαων κυ κλω σει σε **ε**

Στίχος β'. Ἀνάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου.

Χ **Ε** ξε γερθη τι Κυριε ο Θεος μου
εν προσταγμα τι ω ε νε τει λω και συ να γω
γη λαων κυ κλω σει σε **ε** **ε**

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὀρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος **Δι-θ**

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυριον **ε**

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον
Κυ ρι ο ο ον

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἐωθινὸν Β'

Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον (ιστ' 1-8).

Διαγενομένου τοῦ σαββάτου, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Σαλώμη ἠγόρασαν ἀρώματα ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσιν τὸν Ἰησοῦν. Καὶ λίαν πρῶτὴ τῆς μιᾶς σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου. Καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; Καὶ ἀναβλέψασαι θεωροῦσιν ὅτι ἀποκεκύλισται ὁ λίθος· ἦν γὰρ μέγας σφόδρα. Καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς, περιβεβλημένον στολὴν λευκὴν, καὶ ἐξεθαμβήθησαν. Ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· Μὴ ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον· Ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν. Ἄλλ' ὑπάγετε εἰπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ τῷ Πέτρῳ ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν. Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχὺ ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχε δὲ αὐτάς τρόμος καὶ ἔκστασις, καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον· ἐφοβοῦντο γάρ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

χ Δ

Ε λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα

τα το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος

των οικτιρωμων σθ ε ξα λειψον το α νο μη μα μθ

Ε πι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι

ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον

με

Ο τι την α νο μι αν μθ ε γω γι νω σκω και

η α μαρ τι α μθ ε νω πι ον μθ ε στι δι α παν

τος

Σ οι μο νω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε

νω πι ον σ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και

ω θης εντοις λο γοις σ και νι κη σ η εν τω κρι νε σ θαι

σε

Ι δε γαρ εν α νο μι αις συ νε ληφθη και εν α

μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τη ρ μ

Ι δου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας τα α

δη λα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σ ε δη λω σας

μοι

Εἰς τὸν ἄσπασμόν τοῦ ἀρχιερέως.

χ ε

Ι δε γαρ α λη η η η

θει αν η η η γα πη η σα ας τα α δη λα

και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο

φι ι ι α ας σ ε ε δη λω ω ω σα α α

α α ας μοι οι οι οι

Ὁ ἀ' χορός.

Ε ις πο ο λ λα ε ε τη δε σπο ο τα

χ ε

Ραν τεισ με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο

μαι ^Δ πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευ κανθη σομαι ^ε

Ακου τεισ μοι α γαλ λι α σιν και ευ φρο

συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πει νω με

να ^ε

Απο ζρε ψον το προ σω πον σα α πο των α

μαρ τι ων μη ^Δ και πα σας τας α νο μι ας μη ε ξα λει

ψον ^ε

Καρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε

ος ^Δ και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοις

μη ^ε

Μη α πορ ρι ψης με α πο τσ προ σω πσ σα ^Δ και

το Πνευ μα σα το α γι ον μη αν τα νε λης απ ε

μη ^Δ

Απο δος μοι την α γαλ λι α σιν του σω τη

ρι ου σα ^Δ και πνευ μα τι η γε μο νι κω στη ρι ξον

με

Δ ι δα ξω α νο μου σ τας ο δος σθ και α σε

βεις ε πι σε ε πι στρε ψσ σι

Ρ υ σαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο Θε ος της

σω τη ρι ι ας μσ α γα λ λι α σε ται η γλω σσα μσ την

δι και ο συ νη σσ

Κ υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις και το

στο μα μσ α να γ γε λει την αι νε σιν σθ

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν

ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις

Η υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον

καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην

ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α

σσ την Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε

ρσ σα λημ

Το τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ
νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα

Το τε α νοι σιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον
σμο οσ χος και ε λε η σον με ο Θε ος

Τῆ Ἁγία καὶ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν.

Ἦχος πλὴν Νη ς

Δο ο ξα Πα α τρι ι και γι υι ω και Α
γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Της με τα νοι α α ας α νοι οι ξον μοι οι πυ
υ λας ζω ο ο δο ο ο ο τα ορ θρι ζει γαρ
το ο ο πνευ μα α μη προς να ο ον τον α γι ι

ο ο ο ον οσ να ον φε ρων τσ σω ματος ο

ο ο λο ον ε σπι λω ω με ε ε ε νον αλλ ως

οι κτισ των κα α α θα α α α ρον ε ε ευ

σπλα αγ χνω σσ ε ε λε ε ε ε ει

Και νυ υν και α α ει και εις τσ αι ω νας

των αι αι ω ω ω ω νω ων α α μην

T^{Nη} ης σω τη ρι ι α α ας ευ θυ υ νόν μοι οι

τρι ι βς θε ο ο το ο ο ο κε αισ χραι αις

γαρ κα τε ε ερ ρυ πω ω σα την ψυ υ χη η ην

α μα αρ τι ι ι ι αις ως ρα θυ μως τον βι

ον μθ ο ο ο λο ο εκ δα πα α νη η η η σας

ταις σαις πρε σβει αις ρυ υ υ σαι αι αι με

T^{Nη} πα α α ση ης α κα θα αρ σι ι ι ι αις

Ἦχος Πα

E^{Πα} λε η σον με ο θε ος κατα το με γα

ε λε ος σ και κα τα το πλη θος των οικτιρ μων σ

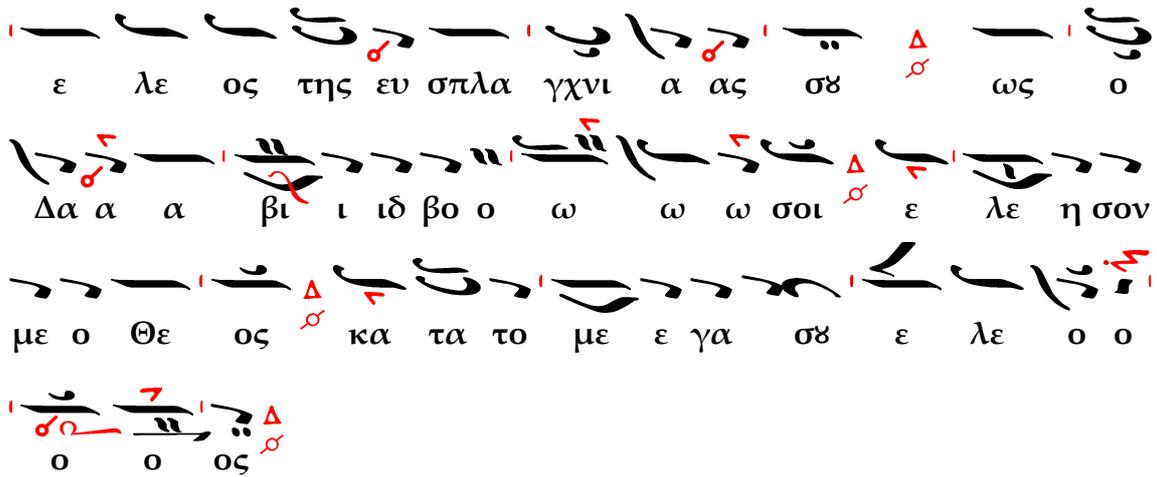
ε ξα λειπον το α νο ο μη μα α α α μθ

T^{Nη} α πλη η η η θη των πε πρα αγ με νω ων μοι

δει ει νων εν νο ω ω ων ο ο τα α α λα ας

τρε ε ε ε ε μω ω την φο βε ραν η με ρα α

αν της κρι ι σε ε ε ε ως αλ λα θα ρων εις το

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τοῦ Τριωδίου.

ᾠδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ποίημα Ἰωάννου μοναχοῦ

(τοῦ Δαμασκηνοῦ).

ᾠχος β'. Ὁ εἰρμός.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσέ ποτε, τὴν φαραωνίτιδα, πανστρατιὰν ἢ ὑπέροπλος δύναμις, σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δέ, τὴν παμμόχθηρον ἀμαρτίαν ἐξήλειψεν, ὁ δεδοξασμένος, Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ τοῦ κόσμου ἄρχων Ἀγαθέ, ᾧ ἀπεγραψάμεθα, τῇ ἐντολῇ τῇ σῇ μὴ πειθαρχήσαντες, τῷ Σταυρῷ σου κέκριται· προσβαλὼν γὰρ σοι ὡς θνητῷ, περιπέπτωκε τῷ τῆς ἐξουσίας κράτει σου καὶ ἀσθενῆς διήλεγχται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Λυτρωτῆς τοῦ γένους τῶν βροτῶν, καὶ τῆς ἀκηράτου ζωῆς ἀρχηγός, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας· τῇ γὰρ ἀναστάσει σου, διεσπάραξας τοῦ θανάτου τὰ σπάργανα, ἦν δοξολογοῦμεν ἅπαντες· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑπερτέρα πέφηνας Ἀγνή, πάσης ἀοράτου τε καὶ ὄρατῆς, ἀειπάρθενε κτίσεως· τὸν γὰρ Κτίστην τέτοκας, ὡς εὐδόκησε σαρκωθῆναι ἐν μήτρᾳ σου, ᾧ σὺν παρρησίᾳ πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Τριωδίου. Ποίημα Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α΄. ᾠχος β΄. Τὴν Μωσέως ᾠδὴν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἰησοῦ ὁ Θεός, μετανοοῦντα δέξαι νῦν καμέ, ὡς τὸν Ἄσωτον Υἱόν, πάντα τὸν βίον ἐν ἀμελείᾳ ζήσαντα καὶ σὲ παροργίσαντα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὅν μοι δέδωκας πρὶν, κακῶς ἐσκόρπισα θεῖον πλοῦτον· ἐμακρύνθην ἀπὸ σοῦ, ἀσώτως ζήσας, εὐσπλαγχνε Πάτερ· Δέξαι οὖν καμέ ἐπιστρέφοντα.

Δόξα.

Τὰς ἀγκάλας νυνί, τὰς πατρικὰς προσεφαπλώσας δέξαι, Κύριε, καμέ, ὡσπερ τὸν Ἄσωτον, πανοικτίρμον, ὅπως εὐχαρίστως δοξάζω σε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, πᾶσαν δεικνὺς ἀγαθωσύνην, πάριδέ μου τὴν πληθύν, τῶν ἐγκλημάτων ὡς εὐεργέτης, θείαις τῆς Μητρός σου δεήσεσι.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Ἀναστάσιμος.

ᾠχος β΄. Ὁ εἰρμός.

Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ τῶν ἐθνῶν στερεούουσα, Ἐκκλησία τῆ παρουσίας σου, ἐν ἧ ἔστερεώθη ἡ καρδιά μου.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἡ κτίσις ἐν τῷ πάθει σου, ἡλλοιοῦτο βλέπουσα, ἐν εὐτελεῖ προσχήματι, ὑπ' ἀνόμων μυκτηριζόμενον, τὸν ἐδράσαντα πάντα θεῖω νεύματι.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐκ χοῶς κατ' εἰκόνα με, τῇ χειρὶ σου ἔπλασας, καὶ συντριβέντα πάλιν δέ, εἰς χοῦν θανάτου δι' ἁμαρτίαν Χριστέ, συγκαταβὰς εἰς ἄδην συνανέστησας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὰ τάγματα ἐξέστησαν, τῶν Ἀγγέλων Πάναγνε, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔφριξαν, αἱ καρδίαι ἐπὶ τῷ τόκῳ σου· διό σε Θεοτόκον πίστει σέβομεν.

Τοῦ Τριωδίου. ᾠδὴ γ΄.

ᾠχος β΄. Στερωθέντα μου τὸν νοῦν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐξω ὅλος ἐμαυτοῦ, γεγονῶς φρενοβλαβῶς προσεκολλήθην, τοῖς παθῶν ἐφευρεταῖς· ἀλλὰ δέξαι με Χριστέ, ὡσπερ τὸν Ἄσωτον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τοῦ Ἀσώτου τὴν φωνήν, ἐκμιμούμενος βοῶ. Ἕμαρτον Πάτερ· ὡς ἐκείνον οὖν κάμέ, ἐναγκάλισαι νυνί, καὶ μὴ ἀπώση με.

Δόξα.

Τὰς ἀγκάλας σου Χριστέ, ὑφαπλώσας συμπαθῶς ὑπόδεξαί με, ἀπὸ χώρας μακρᾶς, ἀμαρτίας καὶ παθῶν ἐπαναστρέφοντα.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἡ καλὴ ἐν γυναιξί, καταπλούτισον κάμέ, καλῶν ιδέαις, ἀμαρτίαις πολλαῖς, τὸν πτωχεύσαντα, Ἀγνή, ὅπως δοξάζω σε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἀνέστης Σωτῆρ, ἐκ τάφου παντοδύναμε, καὶ ἄδης ἰδὼν, τὸ θαῦμα ἐξεπλήττετο, καὶ νεκροὶ ἀνίσταντο, καὶ ἡ κτίσις ἰδοῦσα συγχαίρει σοι, καὶ ὁ Ἄδὰμ συναγάλλεται, * καὶ κόσμος Σωτῆρ μου ἀνυμνεῖ σε ἀεί.

Ὁ Οἶκος.

Σὺ εἶ τὸ φῶς τῶν ἐσκοτισμένων, σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις πάντων, καὶ ἡ ζωὴ τῶν βροτῶν, καὶ πάντα συνανέστησας, τοῦ θανάτου τὸ κράτος Σωτῆρ σκυλεύσας, καὶ τοῦ ἄδου τὰς πύλας συντρίψας Λόγε, καὶ οἱ θνητοὶ κατιδόντες τὸ θαῦμα ἐθαύμαζον, καὶ πᾶσα κτίσις συγχαίρει ἐν τῇ σῇ ἀναστάσει, Φιλάνθρωπε. Διὸ καὶ πάντες δοξάζομεν, καὶ ὑμνοῦμεν τὴν σὴν συγκατάβασιν, * καὶ κόσμος Σωτῆρ μου ἀνυμνεῖ σε ἀεί.

Καθίσματα τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτῆρ.

Ἀγκάλας πατρικᾶς, διανοῖξαί μοι σπεῦσον· ἀσώτως τὸν ἐμόν, κατηνάλωσα βίον· εἰς πλοῦτον ἀδαπάνητον, ἀφορῶν τοῦ ἐλέους σου, νῦν πτωχεύουσαν, μὴ ὑπερίδης καρδίαν· σοὶ γὰρ Κύριε, ἐν κατανύξει κραυγάζω· Ἕμαρτον, σῶσόν με.

Δόξα. **Τὸ αὐτό.** Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἀνύμφευτε ἀγνή, Θεοτόκε Παρθένε, ἡ μόνη τῶν πιστῶν, προστασία καὶ σκέπη, κινδύνων καὶ θλίψεων, καὶ δεινῶν περιστάσεων, πάντα λύτρωσαι, τοὺς ἐπὶ σοὶ τὰς ἐλπίδας, Κόρη, ἔχοντας, καὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσον ταῖς θείαις πρεσβείαις σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου.

Κοντάκιον. Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τῆς πατρῶας, δόξης σου, ἀποσκιρτήσας ἀφρόνως, ἐν κακοῖς ἐσκόρπισα, ὃν μοι παρέδωκας πλοῦτον· ὅθεν σοι τὴν τοῦ Ἀσώτου, φωνὴν κραυγάζω· Ἥμαρτον ἐνώπιόν σου Πάτερ οἰκτίρμον· δέξαι με μετανοοῦντα, * καὶ ποιήσόν με, ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου.

Ὁ Οἶκος.

Τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν καθ' ἐκάστην διδάσκοντος δι' οἰκειίας φωνῆς, τῶν Γραφῶν ἀκουσώμεθα, περὶ τοῦ Ἀσώτου καὶ σώφρονος πάλιν, καὶ τούτου πίστει ἐκμιμησώμεθα τὴν καλὴν μετάνοιαν, τῷ κατιδόντι πάντα τὰ κρύφια μετὰ ταπεινῆς καρδίας κράξωμεν· Ἥμάρτομέν σοι Πάτερ οἰκτίρμον, καὶ οὐκ ἐσμὲν ἄξιοι ποτέ, κληθῆναι τέκνα ὡς πρὶν. Ἀλλ' ὡς φύσει ὑπάρχων φιλόανθρωπος, σὺ προσδέχου, * καὶ ποιήσόν με, ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΒ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Μελετίου, ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης. (†381)

Στίχ. Τὰς χεῖρας αἴρων Μελέτιος Κυρίῳ,
Ταῖς χερσὶ σου τίθημι τὴν ψυχὴν, λέγει.

Δωδεκάτη Μελέτιος ἔδω χθόνα πουλυβότειραν.

Οὗτος, διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν αὐτοῦ ἀρετὴν, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν καθαρὰν ἀγάπην, ζηλωτὸς ἐγένετο πολλοῖς ἐπὶ τοσοῦτον, ὥς τε καὶ παρὰ τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ, ἐπὶ τὴν πόλιν εἰσελθόντα, ὅτε καὶ τῆς χειροτονίας αὐτοῦ ἡ κυρία ἡμέρα παρῆν, πόθῳ τῷ εἰς αὐτὸν ἐλκόμενος ἕκαστος, εἰς τὴν ἑαυτοῦ οἰκίαν ἐκάλει τὸν Ἅγιον, ἀγιασθήσεσθαι αὐτὸν τῇ εἰσόδῳ οἰόμενος. Τριάκοντα δὲ οὐδὲ ὅλας ἡμέρας ἐν τῇ πόλει πληρώσας, παρὰ τῶν τῆς ἀληθείας ἐχθρῶν ἐξεβλήθη, τότε τοῦ Βασιλέως παραπεισθέντος, καὶ τοῦ Θεοῦ ταῦτα συγχωροῦντος.

Μετὰ δὲ τὴν παράνομον ἐκείνην δίωξιν ἐπανελθὼν, πλεῖον τῶν δύο ἐνιαυτῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει διέτριβε. Καὶ πάλιν καλεῖ μὲν αὐτὸν τὰ τοῦ Βασιλέως γράμματα, οὐκ ἐγγύς που, ἀλλ' εἰς τὴν Θράκην· ὡσαύτως καὶ ἕτεροι Ἐπίσκοποι πολλαχόθεν τῆς οἰκουμένης ἐκεῖσε συνέρρυσαν, βασιλικοῖς κληθέντες καὶ αὐτοὶ γράμμασι, διὰ τὸ τὰς Ἐκκλησίας, ἐκ μακροῦ χειμῶνος ἀνενεγκούσας, ἀρχὴν εἰρήνης καὶ γαλήνης λαμβάνειν. Τότε δὲ θαυμασθεὶς ὁ μέγας οὗτος παρὰ πᾶσι, τὴν ψυχὴν ἀφήκεν εἰς χεῖρας Θεοῦ, ἀναπαυσάμενος μετ' εἰρήνης ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίας. Τοῦτον τὸν μακάριον καὶ ὁ τίμιος Χρυσόστομος, καὶ Γρηγόριος ὁ Νύσσης, ἐγκωμίοις ἐτίμησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἀγίων μαρτύρων Σατορνίνου καὶ Πλωτίνου, ξίφει τελειωθέντων.

Στίχ. Τὰ θνησιμαῖα ταῦτα τῶν τετμημένων,
Σατορνίνου πέφυκε καὶ τοῦ Πλωτίνου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίας Μαρίας, τῆς μετονομασθείσης

Μαρίνος.

Στίχ. Στολή Μαρίνον μαρτυρεῖ τὴν Μαρίαν·
Ταφὴ Μαρίαν δεικνύει τὸν Μαρίνον.

Αὕτη, τὴν γυναικείαν ἀλλαξαμένη στολήν, μετὰ τοῦ ἰδίου πατρὸς κατὰ σάρκα, Εὐγενίου, εἰσῆλθεν ἐν τῷ Μοναστηρίῳ, καὶ ἀπεκείρατο, καὶ διηκόνει μετὰ τῶν νεωτέρων ἀδελφῶν, ἀγνοουμένη ὅτι γυνὴ ἦν. Ἐν μιᾷ οὖν, καταλύσασα μεθ' ἑτέρων ἐν πανδοχείῳ, ὡς διαφθείρασα τὴν τοῦ πανδοχέως θυγατέρα διαβάλλεται· καὶ καταδέχεται τὸ ὄνειδος, καὶ ἦν, οὐκ ἐνήργησεν ἀμαρτίαν, ὁμολογεῖ. Ὅθεν τοῦ πυλῶνος ἐκβάλλεται τῆς Μονῆς καὶ τρισὶ χρόνοις ἔξω ταλαιπωρεῖ, ὅπερ οὐκ ὠδίνησεν ἐκτρέφουσα νήπιον. Ἐπεὶ δὲ εἰσεδέχθη ποτὲ τῆς Μονῆς ἐντός, συνῆν αὐτῇ τὸ παιδάριον, ἄρῳρον ὄν· ἀπεκαλύφθη δὲ τὰ κατ' αὐτὴν μετὰ τὴν αὐτῆς τελευτήν. Αὕτη μὲν ἐν τῷ κηδεύεσθαι γυνὴ φανεῖσα, ἐξέπληξεν ἅπαντας· ἡ δὲ τοῦ πανδοχέως θυγάτηρ, πονηρῶ πνεύματι ληφθεῖσα, ὑπὸ στρατιώτου τινὸς ἔφη διαφθαρήναι. Καὶ οὕτως, ὅτε Ἠγούμενος καὶ οἱ Μοναχοί, ἦν πρὸς ὀλίγον ἀθλίαν ἐκάλουν, μακαρισμῶν μεγάλων ἠξίωσαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου β', ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Στουδίτου. (†901)

Στίχ. Οὐδέν τι προσχῶν Ἀντώνιος τοῖς κάτω,
Καλῶν δικαίως ἠξιώθη τῶν ἄνω.

Οὗτος τὸ γένος ἔλκων, τὸ μὲν ἐξ Ἀσίας, τὸ δὲ ἐξ Εὐρώπης, ἡ τρίτη πατρὶς ἦν αὐτῷ ἡ Βασιλὶς τῶν πόλεων, ἣτις καὶ ἐθρέψατο, καὶ τῶν παιδικῶν σπαργάνων ἀπεβάλετο, καὶ εἰς μέτρον ἡλικίας ἤνεγκε, καὶ γράμμασιν ἐξεπαίδευσε καὶ μετὰ ταῦτα Ποιμένα ἐκτήσατο. Ἐπειδὴ δὲ τὰ ἐσύτερον συμβήσεσθαι μέλλοντα ἡ τοῦ Πνεύματος χάρις, ἐν πολλοῖς πολλάκις προετύπωσεν, αὐτὸν τοῦτον τὸν θαυμάσιον, κομιδῇ νήπιον ὄντα, ἄρτον προτιθέναι, καὶ θυμιατήριον ἐγχειρίζεσθαι, καὶ καθὼς ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν τελεῖσθαι ἑώρα, καὶ αὐτὸν ταύτην τελεῖν ἐν ἁώρῳ τῆς ἡλικίας ὠκονόμησεν.

Ἐπεὶ δὲ τοῦ καιροῦ προβάντος, τὸν μοναστὴν ὑπέδου βίον, καὶ τὴν πρακτικὴν σοφίαν ἀνδρικώτερον μετήρχετο, καὶ μὴ βουλόμενος εἰς τὸ τοῦ πρεσβυτέρου ἀνάγεται ἀξίωμα, καὶ τοῦ μοναστηρίου Ἠγούμενος γίνεται. Ἐντεῦθεν ἡ ἀγρυπνία, καὶ τὸ ἐν προσευχαῖς ἀνένδοτον ἐπηκολούθει. Τότε καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ τὸ μοναχικὸν σχῆμα ἐνδύεται, καὶ οὕτω, καιροῦ λαβόμενος, ἀμφοτέραις χερσίν, ὃ δὴ λέγεται, τὴν ἐλεημοσύνην εἰργάζετο. Ὅθεν τῷ μεγάλῳ τούτῳ διὰ στενωποῦ παριόντι, καὶ τὴν ἐλεημοσύνην ἐργαζομένῳ, ἀπόδεσμόν τις ἐγχειρίζει χρυσίου, Λάβε τοῦτο, εἰπὼν εἰς ἀνάλωσιν τῶν πτωχῶν. Καὶ ἡ μὲν χεὶρ εἶχε τὸν χρυσόν, τοῖς δὲ ὀφθαλμοῖς ἄληπτος ἦν ὁ παρασχών. Ἐπὶ τούτοις ὁ μέγας εὐθύνει τοῖς καλοῖς.

Διὰ ταῦτα, καιροῦ ἐπιστάντος, καὶ Ἀρχιερέως ζητουμένου, ψήφῳ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τοῦ Βασιλέως ἐπὶ τὸν θρόνον Κωνσταντινουπόλεως ἀνάγεται. Καὶ καθάπερ ὑπόπτερος, τῇ τοῦ Πνεύματος δυνάμει, ἐν γηραιῷ τῷ σώματι, πάσας διατρέχει τὰς Ἐκκλησίας, λιταῖς τὸ Θεῖον ἐξευμενιζόμενος, καὶ τὰς χρόνῳ πεπονηκυίας κατὰ τὸ δυνατὸν ἀνακτώμενος, καὶ τοῖς ἀπορίᾳ συνεχομένοις τῶν Κληρικῶν, καὶ τῶν ἀναγκαίων ἐνδεῶς ἔχουσιν, ἀφθόνῳ τῶν χρημάτων χορηγία, τὴν παροῦσαν ἀπορίαν διέλυε, καὶ τὰς τῶν πενήτων μυριάδας ἐν ταῖς προσόδοις δι' ἐλεημοσύνης παρεμυθεῖτο. Πολλοῖς δὲ

καλῶν αἴτιος γενόμενος, καὶ θαύματα μέγιστα κατεργασάμενος, ἐν γῆρα βαθεῖ πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε, Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῇ αὐτοῦ Μονῇ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Προχόρου τοῦ Γεωργιανοῦ, κτίτορος γενομένου (1025) τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις μονῆς τοῦ τιμίου Σταυροῦ. (†1066)

Στίχ. Σταυροῦ φιλῶν ὁ Πρόχορος πολιτεῖαν,
Ἐνθα Σταυρὸς ἐπάγη Μονὴν ἰδρύει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος Ἰωάννου, ἀρχιεπισκόπου τοῦ θεοβαδίστου ὄρους Σινᾶ. (†1091)

Στίχ. Τοῦ ὄρους Σινᾶ ἀββᾶς ὁ Ἰωάννης,
Ἐν ὄρει Σιών τῆς ἄνω νῦν ἐδρεύει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀλεξίου, μητροπολίτου Μόσχας. (†1378)

Στίχ. Πολλὰ μοχθήσας ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας,
Ἀναπέπαυται Ἀλέξιος ὁ Μόσχας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Βασιλιανῶν, ἡγουμένου τῆς μονῆς Δάσους Ῥιαμπόβσκ ἐν Οὐγκλιτς. (†1509)

Στίχ. Βάσις γέγονας, Βασιλιανέ, Μονῆς σου,
Ἦν ἀνέδειξας ἀγγέλων πολιτεῖαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Χρήστου τοῦ κηπουροῦ, ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρτυρήσαντος καὶ ξίφει τελειωθέντος. (†1748)

Στίχ. Τμηθεὶς ὁ Χρῆστος δι' ἀγάπην Κυρίου,
Κηπουρὸς ὤφθη τῆς Ἐδέμ τοῦ χωρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μελετίου τοῦ ἐκ Λάρδου Ῥόδου, κτίτορος τῆς ἱερᾶς μονῆς Ὑψενῆς. (ιη' αἰ.)

Στίχ. Μονὴν ἐγείρας τῇ Παρθένῳ Μαρίᾳ,
Μονὰς κατοικεῖς εὐκλεῶς τῶν Ἀγγέλων.

Καὶ τοῦ Τριωδίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα τῆς τοῦ Ἀσώτου Υἱοῦ παραβολῆς ἐκ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου μνεῖαν ποιούμεθα, ἣν οἱ θειότατοι Πατέρες ἡμῶν δευτέραν ἐν τῷ Τριωδίῳ ἐνέταξαν.

Στίχ. Ἄσωτος εἶτις, ὡς ἐγώ, θαρρόων ἴθι.
Θείου γὰρ οἴκτου πᾶσα ἠνοικται θύρα.

Τῇ ἀφάτῳ φιλανθρωπία σου, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀσώτου
(ἐὰν ἀπεδόθη ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς)

ᾠδὴ Πα ρ

ᾠδὴ α'

Την Μω σε ως ω δην α να λα βη σα
βο η σον ψυ χη βο ο η θος και σκε πα ς ης ε
γε νε το ο μοι εις σω τη ρι αν ου τος μη θε ος
και δο ξα α σω αυ τον

ᾠδὴ γ'

Στει ει ρω θεν τα μνον νον κα αρ πο φο ρον ο
θε ος α να δει ξον με γε ωρ γε ε των κα
λων φυ τρω γε των α γα θων τη ευσπλα γχνι α σα

ᾠδὴ δ'

Την εκ Παρ θε ε νη Ση γεν νη σιν ο προ
φη η της προ βλε πων α α νε κη ρυ ττε βο ων την
α κο ην σα α κη κο α και ε φο βη θην ο
ο τι α πο θαι μαν και εξ ο ο ρος α γι ου κα
τα σκι ι ου ε πε δη μη σας Χρι σε

ὠδὴ ε΄

Tης νυκτος διελθῆς ἡ ἡγιγεν ἡ ἡ
μερα και το φωστω κοσμω επε λαμψε δια
του ου του μνει σε ταγμα τα Αγγελων και δο
ξολογει σε Χρισε ο Θεος

ὠδὴ ς΄

Bυθω αμαρτημα των συνεχομαι σωτηρ
και ενπελαγει τσ βιι ς ς βυθιζομαι αλλ
ωωσπερ τον Ιωναν εκ τσ θηρος καμε των
παθων αναγαγε και διασωσον με

ὠδὴ ζ΄

Tα Χερσβιμι μσ μενοι παιαιδες εν τη
καμινω εχορευον βοωντες ευλοο
γητος ει ο Θεος ο οτι εν αληθεια και
κρισει επη η γαγες ταυ τα παντα δι
α τας αμαρτιας ημων ουπερ υμνητος και δε
δοξα σμενος εις παντας τς αιωνας

ὠδὴ ἡ'

Χ Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, υ μνην

τες και υ περ υ ψην τεσ αυτον εις τες αι ωνας

Τ ον εν τη βα τω Μω ση της Παρ θε ε νσ το

θου μα εν Σι ναι ω τω ο ρει προ τυ πω σαν τα πο

τε υμ νει τε ευ λο γει τε και υ πε ρυ ψη

τε εις παν τας τες αι ω να α α ας

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ ὨΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Τ ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρσ βιμ και εν

δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τωσ των Σε ρα φειμ την α

δι α φθο ρωσ Θε ον Λο γον τε κσ αν την ον τωσ Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

2

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τ ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρσ βιμ και εν

 δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α

 δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κς σαν την ον τως Θε

 ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

3

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ,
 καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις
 Αὐτόν.

T

 ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρσ βιμ και εν

 δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α

 δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κς σαν την ον τως Θε

 ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

4

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
 διανοία καρδίας αὐτῶν.

T

 ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρσ βιμ και εν

 δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α

 δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κς σαν την ον τως Θε

 ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

5

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς πεινῶντας
 ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε κενούς.

Tην τιμιωτε εραντων Χερσβιμ και εν
 δοξοτεραν ασυγκρι ι τως των Σεραφειμ την α
 διαφθορως Θεον Λογον τε κσσαν την ον τως Θε
 ο το κον σε ε μεγαλυ νομεν

6

Άντελάβετο Ίσραήλ παιδός Αύτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς
 ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι
 Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Tην τιμιωτε εραντων Χερσβιμ και εν
 δοξοτεραν ασυγκρι ι τως των Σεραφειμ την α
 διαφθορως Θεον Λογον τε κσσαν την ον τως Θε
 ο το κον σε ε μεγαλυ νομεν

ὠδὴ θ'

Tων γηγενων τις η κσσε τοι ου τον
 η τις εωρα κε πο τε ο τι Παρθενος ευ
 ρεθη εν γαζρι εχσα και ανωδυνως το
 βρεεφος απο τε κσσαι τοι ου τον σστο θαν
 μα και σε αγνη θεο κυ η ητορ Μαρια μεγα

λυ νο με ε εν

Των γη γε ενων τις η η κχ ς σε τοι οι

ου ου ου τον η τις ε ε ε ω ω ρα

κεν πο ο ο τε ο τι Παρ θε νος ε ε ευ

ρε ε ε θη εν γα ςρι ε χς ς σα και α νω

δυ υ υ υ νως το βρε ε ε ε φο ο ος α α

πο ο τε κχ ς ς ς σα τοι ου ου τον σου

το ο θα α αυ μα και σε α α γνη θε ο

κυ υ η το ορ Μα ρι ι α α α με ε γα α λυ υ

νο ο με ε εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

Αγιος Κυριος ο ο θε ο ος ημων (δίσ)

Αγιος Κυριος ο θε ο ος ημων

υ ψου τε Κυριον τον θε ο ον ημων και προ

σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

τδ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἑξαποστειλάριον Β'.

Ἦχος Δι - θ

Τ ον λι θον θε ε ω ρη η σα σαι α πο

κε κυ υ λι σμε ε νον αι Μυ ρο φο ο ροι

ε ε χαι ρον ει δον γαρ νε ε α νι ι σκον κα

θη μενον εν τω τα α φω και α αυ τος τα αυ ταις ε ε

φη ι δχ Χρι στο ος ε γη η γε ρται ει πα

τε συ υν τω Πε ε τρω τοις Μα θη ται αι αι αι αις

εν τω ο ρει φθα σα τε Γα α λι λαι αι ας

ε κει υ μι ιν ο φθη η σε ται ως προ ο ει πε

εν τοις φι ι λοις'

Εἶτα τὰ παρόντα τοῦ Τριωδίου.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Βου - θ

Τ ον πλδ τον ον μοι δε ε δω κας της χα ρι το ος

ο α α θλιος α πο δη μη σα ας α χρει ει ει ως

κα κως η να λω ω σα Σω ω τερ α σω τως ζη σας

δαι αι μο σι δο λι ως δι ι ε σκο ορ πη σα δι

ο με Ε πι στρε ε φοντα ως περ τον α σω τον

δε ε ξαι Πα τερ οι κτιρ μο ον και σω ω σον

Ε σκορ πι σα τον πλ ς τον σς εκ δα πα

νη η σας Κυ υ ρι ε και πο νη ροις δαι αι μο νι

ι ι οις κα θυ πε τα γην ο τα α λας αλ λα

Σω τηρ πα νε ευ σπλαγχνε τον α σω το ον οικτει ει

ρη σον και ρυ πω θεν τα κα α θα ρον την προ

την α πο δι δς ς μοι στο λην της σης βα α σι

λει ει ας

Α γι α Μη τρο πα αρ θε νε το με γα πε

ε ρι η η χη μα των Α πο στο λων Μαρ τυ υ υ

ρων και Προ φη των και αι Ο σι ι ων τον σον Υι

ον και Κυ υ ρι ον ι λε ω σαι αι τις δς ς λοις

σθ η μιν Θε ο γεν νη η τρι α ο ταν κα
θι ση τσ κρι ι ναι το κατ α ξι α αν ε
κα α στσ

Εἰς τοὺς Αἴνους.

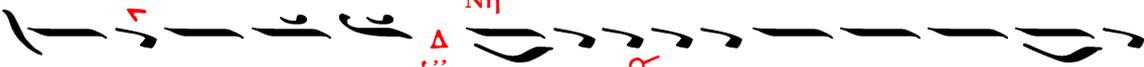
Ἦχος Δι-θ

Π α α α σα πνο ο η αι νε σα α τω τον
Κυ υ υ ρι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ
τω ω ων ου ου ρα α ανων αι νει ει ει τε α αυ
τον ε ε εν τοι οι οις υ ψι ι στοις σοι πρε ε πει
υ υ μνοος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Α ι νει τε α αυ τον πα α αν τες οι Αγ γε ε λοι
α αυ του αι νει τε αυ τον πασαι αι δυ να α α
μει εις α α αυ του σοι πρε ε πει υ υ μνοος τω
ω ω Θε ε ε ε ω

Στίχ. α'. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη
ἔσται πα σι τοις ο σι οις α αυ του

Π α σα πνο η και πα σα α κτι ι ι σις σε δο ξα ζει

 Κυ υ υ ρι ε ^{Νη} ο τι δι α του Σταυ ρου τον θα να

 το ο ον κα τη ηρ γη η η σας ^{Δι} ι να δει ξηστοιςλα

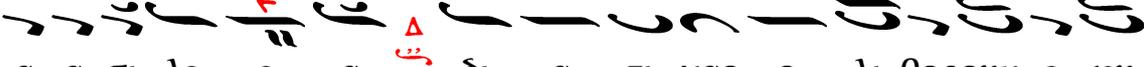
 οις την εκ νε κρων σου ου α να α α α στα α α α

 σιν ως μο νο ος φι ι λα α αν θρω ω ω πος ^Δ

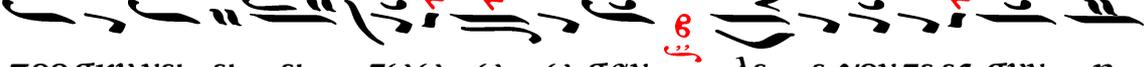
Στίχ. β΄. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ^Δ

 εν στε ρε ^Χ ω μα τι της δυ να με ε ως α αυ του ^Δ

Ε
 ι πα τω σαν Ι ου ου δαι αι αι οι πω σ οι στρα τι

 ω ται α πω λε ε σαν τη ρου ου ου ντε ες το ο ον Βα

 α α σι λε ε α ^Δ δι α τι γαρ ο λι θος ουκ ε φυ

 λα ξε την πε ε τρα αν τη ης ζω ω ω ης ^θ η τον

 τα φεν τα α α δο τω ω σαν η α να στα αν τα α

 προ σκυ νει ει ει τω ω ω σαν ^θ λε ε γον τε ες συν η

 η μιν ^Δ δο ξα τω πλη θει των οι κτι ιρ μω ω ω ν σου Σω

 τηρ η η μων δο ο ο ξα α α σοι ^Δ

Στίχ. γ΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν

^Δ κα τα το ^Χ πλη θος της με γα λω συ νης α αυ του ^Δ

X αι ρε τε λα οι και α γαλ λι ι α α α σθε Αγ
 γε λος ε κα θη σεν εις τον λι ι ι ι θον του μνη η
 η μα α α τος αυ τος η μας ευ ηγ γε λι σα α
 το ει ει πων Χρι στος α νε ε στη εκ νε ε κρω ω ων
 ο ο Σω τη ηρ του κο ο ο σμου και ε πλη ρω
 σε τα συ υμπα αν τα α α ε ε ευ ω δι ι ας
 χαι ρε τε λα οι οι οι και αι α γαλ λι α α
 α α σθε

Στίχ. δ'. Αινείτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν
 εν

ψαλ τη ρι ω ω ω και αι αι κι θα α ρα

A γ γε λος μεν το ο χαι αι αι ρε προ της σης σουλ λη
 ψε ω ω ως Κυ ρι ι ε τη κε χα ρι τω με ε ε ε
 νη ε κο ο ο μι ι ι ι σεν Αγ γε λος δε το ον λι
 ι ι θον του εν δο ξου σου μνη μα α τος εν τη ση
 α να στα α α α σει ε κυ υ υ λι ι ι ι σεν
 ο με ε ε ε ε εν αν τι ι τη ης λυ υ υ πης

^{Δι}
 ευ φρο συ υ υ νης συμ βο ο ο λα α α μη η νυ
 υ υ ων ο δε ε ε ε ε ε αν τι θα α να
^{Δι}
 α α του Δε σπο την ζω ο δο την κη ρυ υ υ τ τω
 ων η η η μιν ^Δ δι ο βο ω με εν σοι ευ ερ γε τα
 των α α πα α αν τω ων Κυ ρι ι ε ε δο ο ο
 ξα α α α σοι ^Δ

Στίχ. ε'. Αίνεϊτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αίνεϊτε αὐτὸν ^Δ

εν χορ δαι αις και αι αι ορ γα α νω ^Δ

E ρ ρ αν αν μυ ρα με τα α α α δα α κρυ υ υ

ων ε πι το μνη η η μα α σου ου ου αι αι αι Γυ

ναι αι κες ^Δ και ε πλησθη χα ρας το στο ο ο

μα α α α αυ των ^Δ εν τω λε ε ε γει ει ν

α νε ε ε ε στη η ο Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ος ^Δ

Ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος ^{Δι} - θ

Στίχ. ς'. Αίνεϊτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αίνεϊτε αὐτὸν ἐν
 κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ ^Δ

πα σα πνο η αι νε σα α τω τον

Κυ υ υ ρι ον

Την τσ Α σω ω ω τσ ς φω ω ω νην

προ σφε ε ρω σοι Κυ υ υ ρι ε η η μα α α

αρ τον ε νω πι ι ον των οφ θαλ μω ων σσ ς α

γα α θε ε ε ε σκο ορ πι ι ι ι σα

τον πλ ς ς ς τον τω ω ω ων χα ρι σμα α α

τω ω ω ων σσ αλ λα δε ξαι με με τα α α νο

ς ς ν τα Σω τη ηρ και σω ω ω σο ο ο

ον με

Ἦχος Πα ρ

Στίχ. ζ. Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ

ἐπιλάβῃ των πε νη των Σου ει εις τε ε ε ε ε λος

Ως ο α σω ω τος υι υι ος η η ηλ θο ον κα

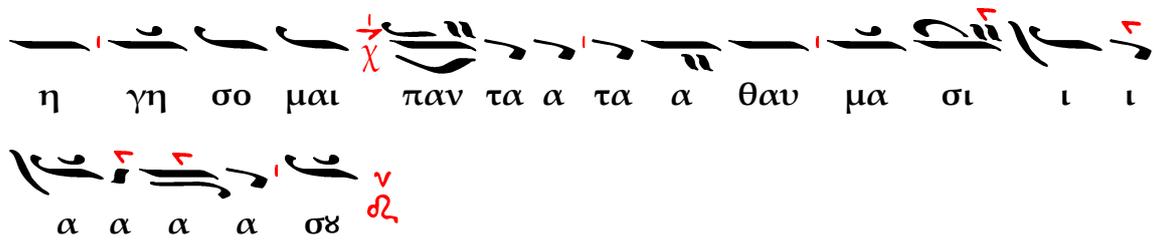
γω οι κτι ι ι ι ρ μον ο τον βι ον ο ο ο ο

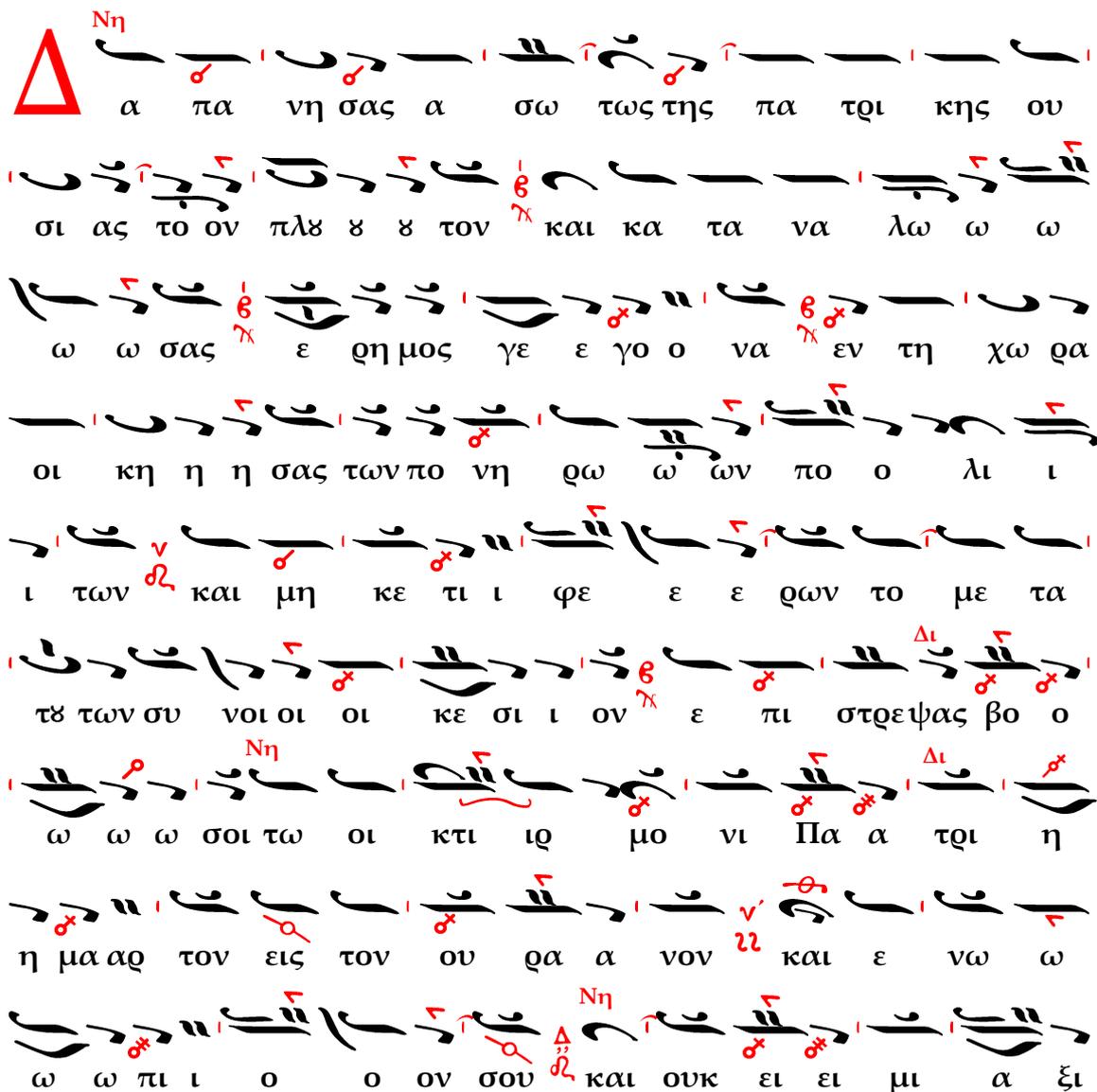
ο ο λον δα πα νη σας εν τη α πο δη μι

ι ι ι ι α ε σκορπι σα το ον πλ ς ς ς το ον

 ο ο ον δε ε δω κας μοι Παα α α τερ δε ξαι με
 με τα νο υ υ υ εν τα α α ο Θε ε ος και
 ε λε ε ε ε η η σο ο ον με
 Ἦχος Νη ς

Στίχ. η'. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλη καρδίᾳ μου,

 η γη σο μαι παν τα α τα α θαν μα σι ι ι
 α α α α σ

 α πα νη σας α σω τως της πα τρι κης ου
 σι ας το ον πλ υ υ τον και κα τα να λω ω ω
 ω ω σας ε ρημος γε ε γο ο να εν τη χω ρα
 οι κη η η σας των πο νη ρω ω ων πο ο λι ι
 ι των και μη κε τι ι φε ε ε ρων το με τα
 τ ε των συ νοι οι οι κε σι ι ον ε πι στρεψας βο ο
 ω ω σοι τω οι κτι ι ρ μο νι Πα α τρι η
 η μα αρ τον εις τον ου ρα α νον και ε νω ω
 ω ω πι ι ο ο ον σου και ουκ ει ει μι α ξι

ι ος κλη η θη η η ναι υι υι υι ο ο ο ος
σου ποι οι οι οι η η σο ο ον με ως ε να
των μι ι ι σθι ω ων σθ ο θε ο ο ος και ε ε
λε η η η σο ο ο ον με

Ἦχος Πα

Πα
ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και γι υι ω και
Α γι ω Πνευ μα α α τι

Πα Δι
α α τε ε ε ε ερ α γα α θε ε μα
κου υ υ υ υ υ υν θη η η η ην α πο ο σθ
μη ε γκα τα λι ι ι ι πη η η ης με μη
Πα Δι
δε α α α χρει ει ει ο ον δει ει ξης της
βα α α σι λει ει α α α ας σθ ο εχ θρος
Νη Πα
ο παμ πο ο ο νη η η η η ρος ε γυμνω σε
ε ε ε ε με ε και αι αι η η ρε μη τον
Δι
πλου ου ου τον της ψυ χη η η ης τα χα α

ρι σμα τα α σω ω ω ω τω ω ως δι ι
 ε σκο ο ορ πι ι ι ι ι σα α να στα α
 ας ουν ε πι στρε ψας προς σε ε ε εκ βο
 ο ω ποι η σο ο ον με ως ε να τω ω
 ω ων μι ι σθι ι ι ι ι ω ω ω ων σου ο
 δι ε με ε ε ε ε εν στα αυ ρω τας α
 χρα ντης σθ χει ρας α α α πλω ω ω σας ι
 να τσ δει νθ θη ρο ο ο ος α φα αρ πα α ση
 ης με και την πρω ω ω την κα τα στο ο λην
 ε πεν δυ υ υ υ ση η η ης με ως μο νος πο ο
 λυ ε ε ε λε ε ε ε ος

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-Θ

περ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις Θε ο
 το κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τσ εκ σθ
 σαρκω θε εν τος ο α δης ηχ μα λω τι ζαι ο Α

δαμ α να κε κληται ^ϑ η κα τα ρα νε νε ε κρω
 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ^ϑ ο θα να τος τε
 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν ^ϑ δι
 ο α νυ μνην τες βο ω ω μεν ^Δ ευ λο γη τος Χρι
 στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
 ο ξα σοι ^Δ

Και εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Ἰωάννου Καββάδα, ἦχος $\overline{\alpha\beta\gamma\delta\epsilon}$ Δι-ϑ.

^Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως ^ϑ δο ξα εν υ
 ψι σοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω ποις ευ
 δο κι ι α ^Δ

^Υ μνη μεν σε ευ λο γη μεν σε προ σκυ νη μεν σε
 δο ξο λο γη μεν σε ευ χα ρι στη μεν σοι δι α την με
 γα α λην σε δο ο ξαν ^Δ

^Κ υ ρι ε βα σι λευ ε πα ρα νι ε Θε ε ε Πα
 τερ παν το κρα α τωρ ^Δ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι

η σθ Χρι στε και Α α γι ον Πνε ευ μα

Κυ ρι ε ο Θε ος ο α μνος τθ Θε ου ο Υι

ος τθ Πα τρος ο αι ρων την α μαρ τι αν τθ κο

ο ο σμθ ε λε η σον η μας ο αι αι ρων

τας α μαρ τι ας τθ κο ο σμθ

Προσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος

εκ δε ξι ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Οτι συ ει μονος Α γι ος συ ει ει μο νος Κυ

ρι ος Ι η σθς Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος

α μην

Κα θ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι

νε ε σω το ο νο μα α σθ εις τον αι ω ω να

και εις τον αι ω να τθ αι ω νος

Κα τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα

αυ τη α να μαρ τη τς φυ λα χθη η ναι η μας

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα

τε ρων ημων και αι νε τον και δε δοξα σμε ε νον

το ο νο μα α σθ εις τς αι ω ω νας α μην

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σθ εφ η μας κα

θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα

δι και ω μα τα α σθ

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε νε

α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σο ον με ι ασαι την ψυ χη ην μσ ο τι η μαρ το ον

σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξον με τσ

ποι ειν το θε λη μα α σθ ο τι συ ει ο Θε ο ος

μσ

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

ι σθ ο ψο ο με θα φως

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σθ τοις γι νω σκσ

σι ι σε Δ Α γι ος ο Θε ος Δ Α γι ος ι σχυ ρος

Δ Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας Δ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι Δ

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι

ω ω νων α μην Δ

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας Δ

Α α α α γι ο ος ο Θε ε ος Δ Α α α α

α γι ο ος ι σχυ υ ρος Δ Α γι ο ο ος α θα α

α α να α α α τος ε λε ε η η σο ο ο ο ν

η η η η μα α α ας Δ

Σ η η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε ε γο

νεν α σω με νω α να σταν τι εκ τα φθ και αρ

χη γω της ζω η ης ημων θε λων γαρ τω θα να

τω τον θα α να τον το νι κος ε δω κεν η

μιν και το με γα ε λε ο ο ος Δ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικά

Τὰ ἑξαπλᾶ.

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος ᾠδὴ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ΄. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα α ας

*Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...*

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι

α

Στίχ. γ. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ὦ σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι

α

Στίχ. δ. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Σ ὦ σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι

α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τς αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος
δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη
ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
παρ θε νς Μα ρι ι ας α τρε πτω σεν αν θρω πη

σας σταυρωθεις τε Χριστε ο Θεος θανατω

 θανατον πατηησας εις ων της αγιας Τρι

 αααδος συνδοξαζοομενος τω Πατρι

 και τω Αγιω Πνευματι σωσον ημα

 ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...
 Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Ο τε κατηηλθες προς τον θανατον η ζωηη

 αθαα νατος τοτε τον Αδην ε νε εκρωσας

 τη α στραπη της Θεοτητος οτε δε και τους

 τε θνεω τας εκ των καταχθονιων ανεεστη

 σας πασαι αι δυναμει των επουρανιων ε

κραυ γα ζον ⁶ Ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων
δο ο ο ξα σοι ^Δ

τὸ τέλος: ⁷ ^Δ
δο ο ο ξα σοι οι οι

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. ᾠχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

ᾠχος ⁷ Δι-θ

^Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν ^Δ και προ σπε ε σω ω
μεν Χρι στω ω ω ω ⁷ ^Δ σω στον η μα ας Υι ε ε
Θε ου ^Δ ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω
⁷ ^Δ
ων

ὁ β΄ χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λϑ ς ι α ^Δ

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

^Ο τε κα τη ηλ θες προσ τον θα να τον η ζω η η
α θα α να τος ^Δ το τε τον Α δην ε νε εκρωσας
τη α στρα πη της Θε ο τη τος ⁶ ο τε δε και τους
τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α νε ε στη

 σας ^Δ πασαι αι δυναμει των επουρανιων ε

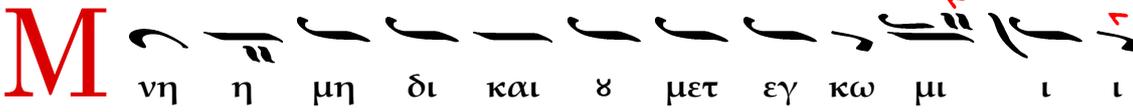
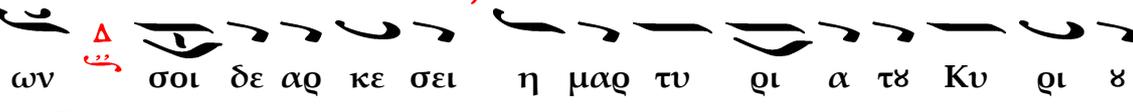
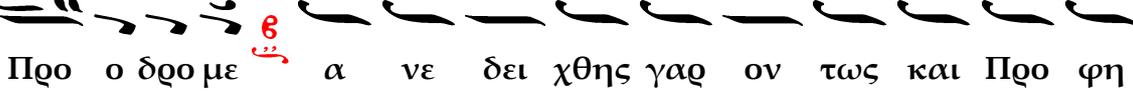
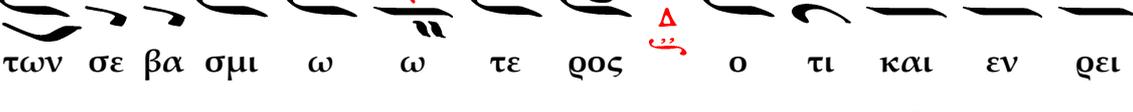
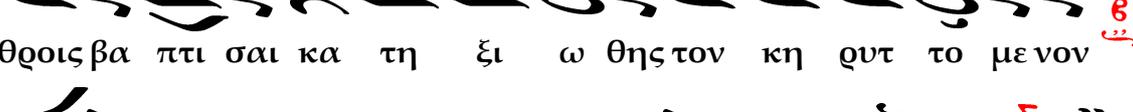
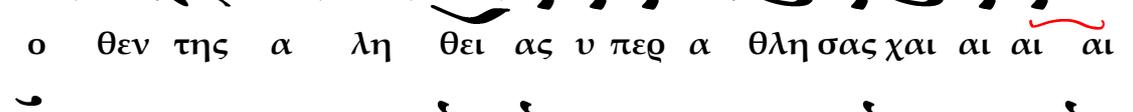
 κρουγαζον ^θ Ζωοδοτα Χριστε ο Θεος ημων

 δοοοξα σοι ^Δ

Εἶτα τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ.

Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Δι-θ

Mνηημηδικαισμετ εγκωμιιι

 ων ^Δ σοι δεαρκεσει η μαρτυρια τσ Κυρισ

 Προοδρομε ^θ ανεδειχθης γαρ οντως και Προφη

 των σε βασιμωωτερος ^Δ οτι και εν ρει

 θροις βαπτισαι κατηξιωθησ τον κηρυττο μενον ^θ

 οθεν της αληθειας υπεραθλησας χαι αι αι

 ρων ^θ ευηγγελισω και τοις εν αδη Θεον φα νε

 ρωθεν τα εν σαρκι ^Δ τον αιρον τα την αμαρ

 τιαν τσ κοοοσμη ^Δ και παρεχοντα ημιν το

 μεγαεεελεος ^Δ

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ἦχος Δι-θ.

Αποστολε Χριστω τω Θεω η γαπη
με ε ε νε ε πι τα χυνον ρυσαιλα ον α να
πο λο ο γητον δε χε ται σεπροσπι ι πτον τα ο
ε πι πε σο ντα τω στηθει κα τα δε ξα μενος ον
ι κε τευ ε Θε ο λο γε και ε πι μον νε φος ε
θων δι α σκε δα α ασαι αι τσ με νος η
μιν ει ρη νη και το με γα ε ε ε λε ος

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἀντίπα.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος Πα ρ

Μυρο βλυτην τον θει ον και μαρ τυ ρων τον συ να
θλον τον πα νευ κλε η Ι ε ρα αρχην και Περ γα α μσ
τον προ εδρον τι μη σω μεν Α ντι παν οι πι στοι ως
τα χιστον και με γαν ι α τρον της δει νης ο
δο ντων νο ο σσ και προς αυ τον α πο ψυ χης βο η
σω μεν δο ο ξα τω σε δο ξα σαντι Χρι στω δο ο

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μιν Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο θε ε ο ο ο ο ο

ο ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ο ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α ρα α α λε α α θα α να το

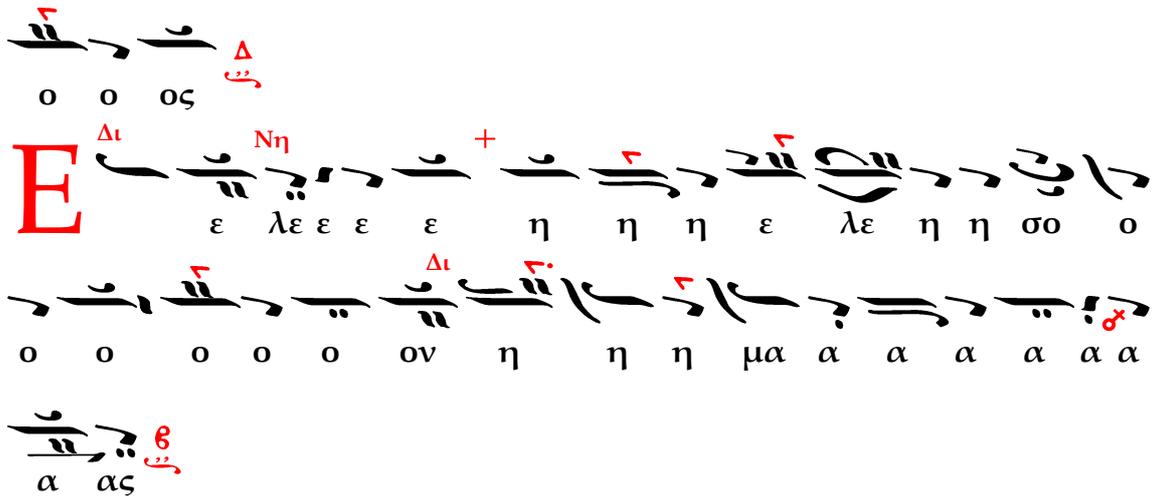
ο ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Δύναμις, τό συνειθισμένον. Ἦχος Δι-θ

Δι
λε ε Δυ υ υ να α α μι ι ι ι ι ι ι ι ι

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ἀπόστολος τοῦ Τριωδίου

(Κυριακῆς ΛΔ' Ἐπιστολῶν, Α' Κορ. Γ' 12-20).

Προκείμενον καὶ Ἀλληλουϊα τοῦ ἤχου.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος β'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

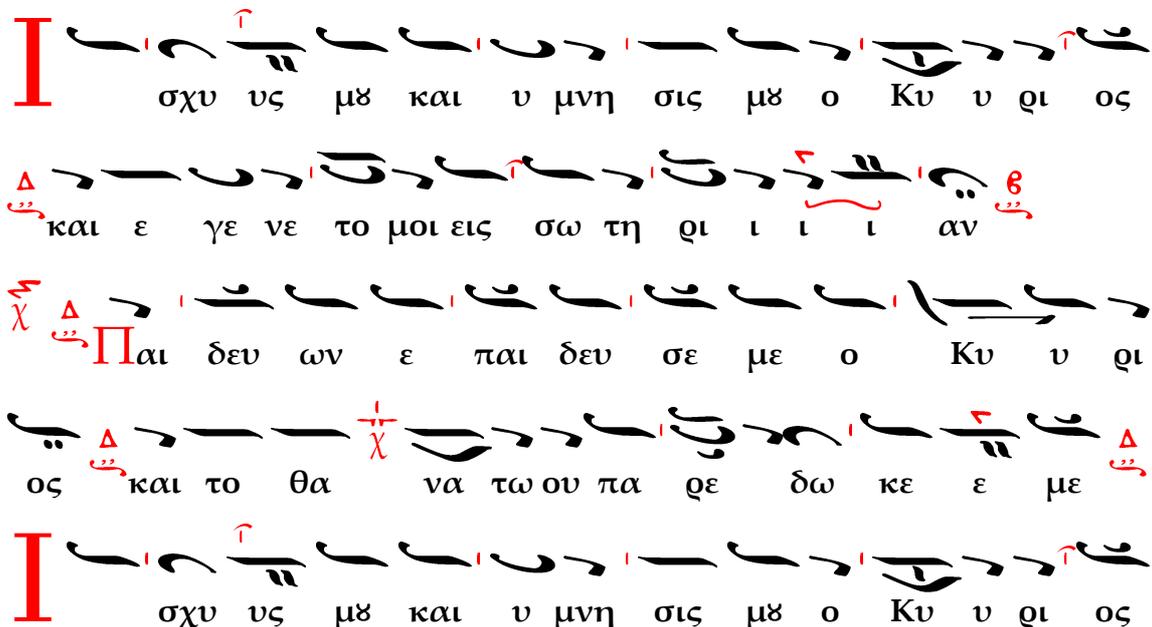
(Ψαλμὸς ριζ').

Ἴσχύς μου καὶ ὕμνησις μου ὁ Κύριος καὶ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν. (ριζ' 14)

Στίχ. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος καὶ τῷ θανάτῳ οὐ παρέδωκέ με. (ριζ' 18)

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος Δι-Θ

 και ε γε νε το μοι εις σω τη ρι ι ι ι αν

Χ Ε ξο μο λο γη σο μαι σοι ο τι ε πη κθ

 σα ας μθ και ε γε νε μοι εις σω τη ρι ι

 αν

Ι σχυ υς μθ και υ μνη σις μθ ο Κυ υ ρι ος

 και ε γε νε το μοι εις σω τη ρι ι ι ι α α

 αν

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Κορινθίους Β΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει· πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐκ ἐγὼ ἐξουσιασθήσομαι ὑπό τινος. Τὰ βρώματα τῆ κοιλίας, καὶ ἡ κοιλία τοῖς βρώμασιν· ὁ δὲ Θεὸς καὶ ταύτην, καὶ ταῦτα καταργήσει· τὸ δὲ σῶμα οὐ τῆ πορνείᾳ, ἀλλὰ τῷ Κυρίῳ, καὶ ὁ Κύριος τῷ σώματι. Ὁ δὲ Θεὸς καὶ τὸν Κύριον ἤγειρε, καὶ ἡμᾶς ἐξεγερεῖ διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. Οὐκ οἴδατε, ὅτι τὰ σώματα ὑμῶν, μέλη Χριστοῦ ἐστίν; Ἄρα οὖν τὰ μέλη τοῦ Χριστοῦ, ποιήσω πόρνης μέλη; Μὴ γένοιτο. Ἦ οὐκ οἴδατε, ὅτι ὁ κολλώμενος τῆ πόρνη ἐν σῶμά ἐστιν; Ἔσονται, γάρ, φησιν, οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. Ὁ δὲ κολλώμενος τῷ Κυρίῳ, ἐν πνευμᾷ ἐστι. Φεύγετε τὴν πορνείαν. Πᾶν ἁμάρτημα, ὃ ἐὰν ποιήσῃ ἄνθρωπος, ἐκτὸς τοῦ σώματός ἐστιν· ὁ δὲ πορνεύων, εἰς τὸ ἴδιον σῶμα ἁμαρτάνει. Ἦ οὐκ οἴδατε, ὅτι τὰ σώματα ὑμῶν ναὸς τοῦ ἐν ὑμῖν ἁγίου Πνεύματός ἐστιν, οὗ ἔχετε ἀπὸ Θεοῦ, καὶ οὐκ ἐστὲ ἑαυτῶν; Ἠγοράσθητε γὰρ τιμῆς· Δοξάσατε δὴ τὸν Θεὸν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν καὶ ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν, ἃτινά ἐστι τοῦ Θεοῦ.

Ἀλληλούια (γ). ᾠχος β'. (Ψαλμὸς ιθ').

ᾠχος Δι-θ.

A λλη λϑ ï ï α A α λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
ï ï ï ï α A α α αλ λη η λϑ ϑ
ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ï ï α α α

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου

το ο νομα τϑ Θε ϑ Ι α α κωβ

A λλη λϑ ï ï α A α λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
ï ï ï ï α A α α αλ λη η λϑ ϑ
ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ï ï α α α

Κύριε, σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρα

ε πι κα λε ε ε σω ω ω με θα α σοι

A λλη λϑ ï ï α A α λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
ï ï ï ï α A α α αλ λη η λϑ ϑ
ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ï ï α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς ΙΖ' Λουκᾶ (ιε' 11-32).

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἴσθωρός τις εἶχε δύο υἱούς. Καὶ εἶπεν ὁ νεώτερος αὐτῶν τῷ πατρὶ· πάτερ, δός μοι τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς οὐσίας. Καὶ διεῖλεν αὐτοῖς τὸν βίον. Καὶ

μετ' οὐ πολλὰς ἡμέρας συναγαγὼν ἅπαντα ὁ νεώτερος υἱὸς ἀπεδήμησεν εἰς χώραν μακρὰν, καὶ ἐκεῖ διεσκόρπισε τὴν οὐσίαν αὐτοῦ ζῶν ἀσώτως. Δαπανήσαντος δὲ αὐτοῦ πάντα, ἐγένετο λιμὸς ἰσχυρὸς κατὰ τὴν χώραν ἐκείνην, καὶ αὐτὸς ἤρξατο ὑστερεῖσθαι. Καὶ πορευθεὶς ἐκολλήθη ἐνὶ τῶν πολιτῶν τῆς χώρας ἐκείνης, καὶ ἔπεμψεν αὐτὸν εἰς τοὺς ἀγροὺς αὐτοῦ βόσκειν χοίρους. Καὶ ἐπεθύμει γεμίσει τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν κερατίων, ὧν ἤσθιον οἱ χοῖροι, καὶ οὐδεὶς ἐδίδου αὐτῷ. Εἰς ἑαυτὸν δὲ ἐλθὼν εἶπε· πόσοι μίσθιοι τοῦ πατρός μου περισσεύουσιν ἄρτων, ἐγὼ δὲ λιμῷ ἀπόλλυμαι! ἀναστὰς πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ ἐρῶ αὐτῷ· πάτερ, ἤμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου· οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱὸς σου· ποιήσόν με ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου. Καὶ ἀναστὰς ἦλθε πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ. Ἔτι δὲ αὐτοῦ μακρὰν ἀπέχοντος, εἶδεν αὐτὸν ὁ πατήρ αὐτοῦ καὶ ἐσπλαγχνίσθη, καὶ δραμῶν ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ υἱός· πάτερ, ἤμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱὸς σου. Εἶπε δὲ ὁ πατήρ πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ· ἐξενέγκατε τὴν στολὴν τὴν πρώτην καὶ ἐνδύσατε αὐτόν, καὶ δότε δακτύλιον εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ὑποδήματα εἰς τοὺς πόδας, καὶ ἐνέγκαντες τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν θύσατε, καὶ φαγόντες εὐφρανθῶμεν, ὅτι οὗτος ὁ υἱὸς μου νεκρὸς ἦν καὶ ἀνέζησε, καὶ ἀπολωλὼς ἦν καὶ εὐρέθη. Καὶ ἤρξαντο εὐφραίνεσθαι. Ἦν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ πρεσβύτερος ἐν ἀγρῷ· καὶ ὡς ἐρχόμενος ἤγγισε τῇ οἰκίᾳ, ἤκουσε συμφωνίας καὶ χορῶν, καὶ προσκαλεσάμενος ἓνα τῶν παιδῶν ἐπυνθάνετο τί εἴη ταῦτα. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἤκει καὶ ἔθυσεν ὁ πατήρ σου τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν, ὅτι ὑγιαίνοντα αὐτόν ἀπέλαβεν. Ὁργίσθη δὲ καὶ οὐκ ἤθελεν εἰσελθεῖν. Ὁ οὖν πατήρ αὐτοῦ ἐξελθὼν παρεκάλει αὐτόν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε τῷ πατρί· ἰδοὺ τοσαῦτα ἔτη δουλεύω σοι καὶ οὐδέποτε ἐντολήν σου παρῆλθον, καὶ ἐμοὶ οὐδέποτε ἔδωκας ἔριφον, ἵνα μετὰ τῶν φίλων μου εὐφρανθῶ· ὅτε δὲ ὁ υἱὸς σου οὗτος, ὁ καταφαγὼν σου τὸν βίον μετὰ πορνῶν, ἦλθεν, ἔθυσας αὐτῷ τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· τέκνον, σὺ πάντοτε μετ' ἐμοῦ εἶ, καὶ πάντα τὰ ἐμὰ σὰ ἐστίν· εὐφρανθῆναι δὲ καὶ χαρῆναι ἔδει, ὅτι ὁ ἀδελφός σου οὗτος νεκρὸς ἦν καὶ ἀνέζησε, καὶ ἀπολωλὼς ἦν καὶ εὐρέθη.

Ἦχος ἰὸ Δι. ς

 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α

 σοι οι οι οι

Πέτρου Λαμπαδαρίου, Χερουβικόν τῆς ἑβδομάδος,
ἐξήγησις Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πα

O ι τα α α α α α α α α α α α α α

 α χε ε ε ε ε λιε ε ε ρθ ς ς ς ς ς ς ς

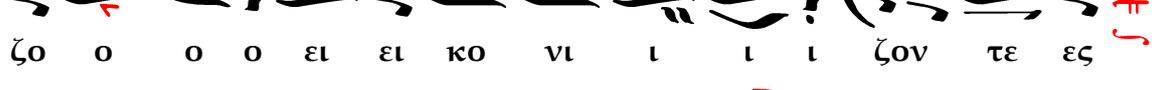
 ς χε ε ρθ ς ς βμ μυ υ υ υ υ υ

 στι ι ι ι κω ως ει κο νι ι ι ι ι

 ζο ο ο ο ει ει κο νι ι ι ι ζον τε ες

 και αι αι αι αι αι αι τη η η ζω ο ο ποι

 οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω

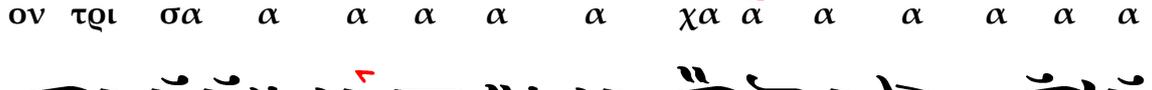
 ω ω ω τρι ι α α α α α δι ι ι ι ι ι ι ι το

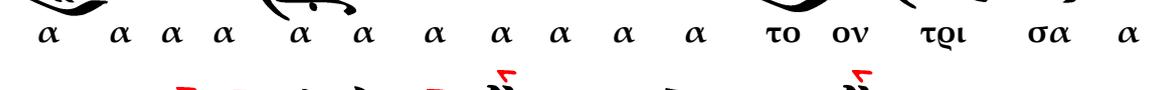
 ον τρι σα α α α α α α χα α α α α α α

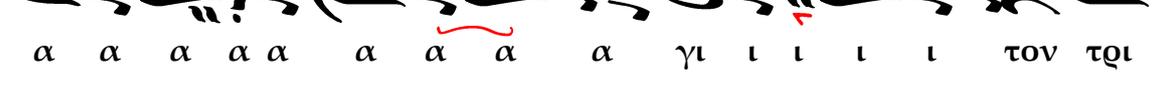
 α α α α α α α α α α α α α α α α α

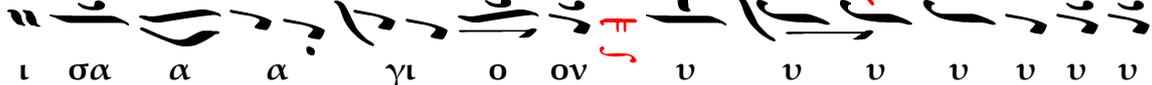
 α α α α α α α α α α α α α α α α α

 α α α α α α α α α α α α α α α α α

 α α α α α α α α α α α α α α α α α

 ι σα α α α α α α α α α α α α α α α α

T αἰς α γγε ε λι ι ι ι ι ι ι
 ι ι α γγε λι και αι αι αι αι αι αι αις α ο
 ρα α α α τω ω ω ω ω ω ως δο ο ο ρυ
 φο ο ρϑ ϑ ϑ με νον τα α ξε σι ιν Α
 λλη λϑ ι α α α α α α α α α α α
 α α

* ἡ και: σι ι ι ι ι ι ι λε

ἡ συντομώτερον: λι ι ι α γγε και: α α α

α α

Ἐξηγήθη σήμερον γ' Ἰουλίου , βια' , ἐκ χφ. δοθέντος μοι παρὰ Νικολάου Μάννη. I.A.

Τὰ παρόντα ἀπό τὴν "Θεία Λειτουργία" τοῦ Παναγιώτου Παππᾶ.

Ἦχος Δι-θ

K υ ρι ε Ε λε η η σον
K υ ρι ε Ε λε ε η η η σον
K υ ρι ε Ε λε η η σον
K υ υ ρι ε Ε λε η η σον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἕν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

Ε
λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι νε σε ως

Κ
αι με τα τῷ πνευμα το ος ος

Ε
χο μεν προστον Κυ υ ρι ον

Α
ξι ον και δι και ον και ἄλλως :

Α
ξι ον και δι ι και αι αι ο ον

Α
γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ βα

ωθ πλη ρης ο ο ρα νος και η γη της δο ξης ος

 ω σαν να εντοις υ ψι ι σοις ευ λο γη με νος

 ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι

 ς ω σαν να εντοις υ ψι ι ι σοις

Σ ε ε υ μνη ς μεν σε Ευ λο γη ς μεν

 σοι ευ χα ρι στη ς μεν Κυ υ ρι ε και δε ο με

 θα σα ο Θε ος η μων * και ἄλλως : ο Θε ο ος

 η η η μων

Ετονίσθησαν ιζ' Αυγ. ,αθζ', ἀντεγράφησαν ε' Ίαν. ,βις', ΙΑ.

Γρηγορίου Πρωτοφάλτου. ᾠχος Δι

Δι

Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως

 μα α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε ε ε ο

 το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και

 πα να μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι

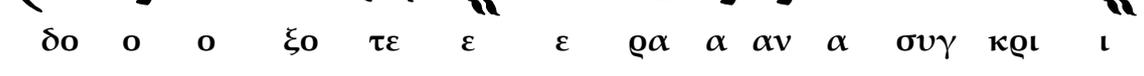
 μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω

 ων τη η ην τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των

 Χε ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι ε εν

 δο ο ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ κρι ι

τως των Σε ε ρα α α φι ι ι μι τη η ην
 α δι ι ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο
 γο ον τε ε ε κϛ ϛ ϛ ϛ ϛ σαν την ον τω ω ως
 Θε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο ο με
 ε ε ε εν

Ἄξιον ἐστίν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Δι-θ

A ξι ον ε ε στιν ως α α λη η η
 θω ω ω ως μα κα ρι ζειν σε την Θε ο ο το ο
 ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και αι
 πα να μω ω μη η το ο ο ον και μη η τε ε
 ε ρα τϛ Θε ϛ ϛ η η μω ω ω ων την τι
 μι ω ω τε ε ε ε ραν των Χε ε ρϛ ϛ βι ι
 ι ι μι και εν δο ξο ο τε ε ε ε ραν α συγ
 κρι ι τως των Σε ε ρα α φι ι ι ι μι την α
 δι α α φθο ο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο γο ον
 τε ε ε κϛ ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ σαν την ο ο ον τως

 Θε ε ε ο το ο ο κον σε με ε γα α α λυ

 υ νο ο ο με ε εν

Ἐτονίσθη καὶ Δεκ. , βή, ἐξηγήθη καὶ ἐγράφη κς' Ὀκτ. , βιθ', Ἰ.Α.

Ἄξιον ἐστίν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Δι - θ

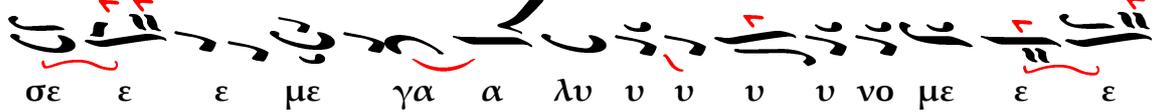
A^{Δι}
 ξι ον ε στι ιν ὡς α λη η θως μα κα
 ρι ι ζει ει ει εν σε τη η ην Θε ο ο
 το ο ο ο ο ο κον την α ει μα κα α ρι ιστον
 και αι πα να α μω ω μη η η η τον και μη τε
 ε ε ρα α α τθ Θε ε ς ς ς ς ς η
 μων την τι μι ω τε ε ε ε ρα αν τω ω ω
 Χε ρθ ς βι ιμ και αι ε εν δο ο ξο ο
 τε ε ε ε ραν α συγ κρι ι ι τω ω ως
 τω ω ων Σε ε ε ε ε ρα φιμ την α δι ι ι
 ι α α α φθο ο ο ρω ως Θε ο ο ο
 ον Λο ο ο ο γο ον τε ε κθ ς ς σαν την

 ο ο ον τω ω ωωως Θε ε ο ο το ο ο

 ο ο κον η Θε ο το ο ο ο κον

 σε ε ε με γα α λυ υ υ υ υ νο με ε ε

 ε ε ε ε εν

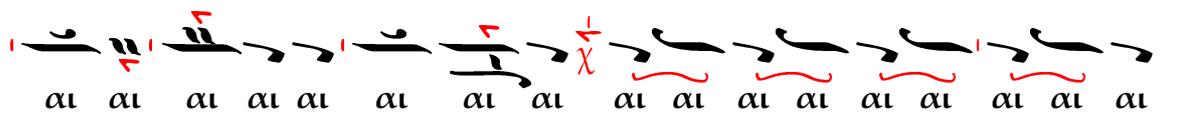
Ἐτονίσθη ιδ' Σεπτ. , βθ', ἐξηγήθη καὶ ἐγράφη κς' Ὀκτ. , βιθ', Ἰ.Α.

Κοινωνικόν. Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος Δι-Θ

 Δι-Θ ι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

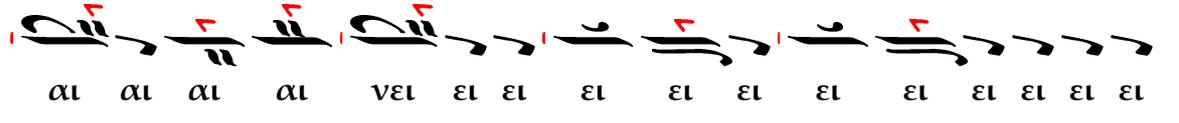
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

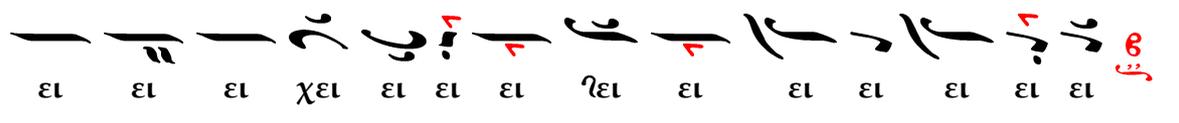
 αι αι αι χαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

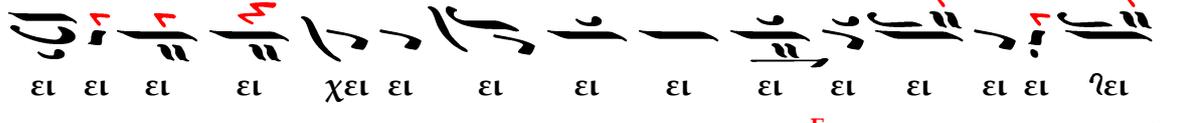
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

 αι αι αι αι νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

 ει ει ει ει χει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

 ει ει ει ει χει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

 M ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Ἦχος Δι-θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ςιν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νυ ς ς ς ς
 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως σς Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
 ξαν σς ο τι η ξι ω σας η μας των α
 γι ων σς με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νη ν σς
 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη
 λυ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

νον ^Δ α πο τϛ νυν και ε ως τϛ αι ω ω νος ^{θ (δὶς)}

T ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ο ν ^{ζ'} α πο τϛ νυν και ε ως

τϛ αι ω ω νο ο ο ς ^Δ